

Vsako leto na pomlad proslavimo obletnico Osvobodilne fronte slovenskega naroda, obudimo spomin na čas, ko so bili v dneh najtežjih preizkušenj položeni politični in organizacijski temelji najširšemu revolucionarnemu vseljudskemu gibanju v zgodovini slovenskega naroda. Slavimo naš največji nacionalni praznik - simbol našega trpljenja in kljubovanja, svobode in ponosa - saj ga ni dogodka v narodovi stoletja dolgi zgodovini, ki bi tako usodno posegel v razreševanje njegovih hotenj po svobodi, enakopravnosti in narodnostnem obstoju. Ta 27. april 1941. leta je resnično dan vstaje slovenskega ljudstva.

In še enemu prazniku namenjamo ta čas našo pozornost - prvemu maju, ki je, začenši s krvavo žibelko prazničnega prvga maja v Chicagu 1886, postal simbol boja za pravičnejši svet. Več kot stoletna zgodovina tega praznika razkriva orjaško energijo, s katero so se nekdanji rodovi borili proti nasilju, brezpravnosti in za svobodo.

Dva tehtna razloga za praznično vzdušje!

A bila bi zgolj samoprevara, če bi v prazničnem zrcalu iskali le zadovoljne, srečne obraze. Sprenevedali bi se, če bi trdili, da tokratne praznične dni nudijo tista dolgoletna spokojnost, ki nas je vedno znova navdihovala, a neredko predajala tudi iluzijam. Zdaj je pač čas neprijetnih spoznanj in - upajmo - tudi stregnivite. Spopasti se je potrebno s posameznimi zablodami in tudi ideološkimi zmedami. Vse je na prepihu, vse pod presojo kritičnega očesa, tako da včasih kar težko in prepočasi ugotovljamo pravo smer prepaha. Bolj ko se bomo zavedali vsega, kar ni in ne more biti po naši meri, kar ni bilo in ne more biti vrednota, manj bo zmede, manj tavanj, bolj bomo sposobni za resnično nove prodore.

Lahko bi bile to naše misli v teh prazničnih dneh, pa najsibo na izletu v naravo, tovariškem srečanju ali na shodu ob kurjenju kresov.

Branko Pirc,
predsednik OK SZDL Krško

Republiško priznanje Osvobodilne fronte slovenskega naroda za Branka Voglarja

Branko Voglar se je rodil 17. septembra 1909 v Črnučah. Tam je obiskoval osnovno in srednjo šolo. Po končani šoli se je s starši preselil v Novo Selo, kjer se je vpisal na pomorsko vojaško akademijo ter jo leta 1931 končal kot rečni poročnik korvete. Do preselitve v Beograd leta 1941 je služboval v Vojvodini. Gestapo ga je dal zapreti. Po prestanku kazni se je priključil NOV. Demobiliziral se je leta 1946 kot mornariški kapetan I. razreda.

V občino Krško je prišel leta 1953 in že naslednje leto prevzel vodenje takratne komunalne uprave. štiri leta kasneje pa je združil manjše obrtniške delavnice v Komunalno podjetje Krško. Razvoj občine je narekoval večje potrebe po uslužnostnih dejavnostih, ki jih to podjetje ni moglo zadovoljevati, zato je bil Branko Voglar pobudnik za ustanovitev Splošnega obrtnega podjetja (SOP) leta 1961, ki ga je nato uspešno razvijal in preoblikoval v Specializirano podjetje za industrijsko opremo. Izjemne gospodarske rezultate je dosegal predvsem z nenehnim prizadevanjem za kadrovske krepitev kolektiva ter z uveljavljanjem vrednote dela. Že zelo zgodaj je spoznal, da na trgu največ veljajo izdelki, v katere je vgrajenega veliko znanja, zato je kljub nasprotovanju in nerazumevanju lokalne politike ustanovil inženiring ekipo v Ljubljani in Zagrebu. Mesto, ki ga zavzema podjetje SOP v svoji branži vsa ta leta, pa mu je lahko najlepše priznanje za takratno odločitev in vztrajanje pri njej. Njegovo znanje in neomajnost so cenili tudi drugi gospodarstveniki, zato so mu zaupali tudi različne funkcije v okviru gospodarske zbornice.

Branko Voglar sodi med tiste ljudi, ki niso nikoli zadovoljni z obstoječim, ampak vedno iščejo nekaj novega, boljšega. Tako so krajani v njem videli človeka, ki ima posluš za želje in probleme soljudi in ima hkrati dovolj poguma, volje in znanja, da pobude pripelje do

rezultatov, zato ni obdobja, ko ne bi bil imel poleg dolžnosti, povezanih z delovno organizacijo, tudi kakšne družbenopolitične in društvene zadolžitve. Dolga leta je predsedoval TVD Partizan v krajevni skupnosti Leskovec, potem pa je ostal eden najaktivnejših članov. Odgovorno je opravljal dolžnosti pri gasilskem društvu v svojem kraju in nadaljeval delo v Občinski gasilski zvezi. Bil je med tistimi člani, ki so svojim predanim delom prispevali k temu, da Avto-moto društvo Krško po njegovih aktivnostih poznajo daleč preko občinskih meja.

Branko Voglar ni nikoli samo živel v krajevni skupnosti, ampak je živel tudi zanj. Tako ni bilo večje akcije, kjer ne bi bil med iniciativno skupino, na katero je prenašal svojo voljo do dela in svojo vero, da se da s soočanjem različnih mnenj priti do najboljših rešitev. Kar dvakrat zapored so ga krajani izvolili za predsednika KK SZDL, dva mandata

Ob dnevu Osvobodilne fronte slovenskega naroda in 1. maju, prazniku dela, bo skupna slavnostna seja družbenopolitičnih organizacij občine Krško

v torek, 25. aprila 1989 ob 17. uri

v mali dvorani Delavskega doma Edvarda Kardelja v Krškem.

Na slovesnosti bodo podeljena priznanja in spominska darila aktivistom Socialistične zveze, Zveze sindikatov in Zveze komunistov. Slavnostni govornik bo Jože Kuplenik, predsednik občinskega sveta ZSS Krško.

je bil tudi član predsedstva OK SZDL in to v času, ko je Socialistična zveza utrjevala svoj status frontne organizacije in ko je pri delu predsedstva še kako prav prišla njegova nenehna želja, da bi delo opravili na nov način, boljše, neobremenjeni s tem, da smo leta delali drugače. Predsedoval je tudi nadzornemu odboru OK SZDL in še danes, čeprav mu zdravstveno stanje ne dopušča redne udeležbe na sejah različnih organov, ne more iz svoje kože - redno spremlja dogajanja v svo-

Srebrni znaki Osvobodilne fronte slovenskega naroda

Srebrni znaki OF so priznanja, ki jih posameznikom, društvom in drugim skupnostim podeljuje občinska konferenca SZDL za vsestransko družbeno aktivnost. Letos bo to priznanje prejelo pet posameznikov in eno društvo.

Mirko Avsenak iz Brestanice prejme srebrni znak kot priznanje za dolgoletno vestno in uspešno delo na področju ljubiteljske kulture in reševanja problematike kulture v Zvezi kulturnih organizacij občine Krško in tudi širše.

Franč Gračner s Senovega prejme priznanje za prizadevno delo na različnih področjih tako v temeljni organizaciji in krajevni skupnosti kot tudi širše v občini. Vedno si je prizadeval za ustvarjanje pogojev za uveljavitev delovnih ljudi in občanov kot nosilcev samopravnega odločanja na vseh ravneh in področjih družbenega življenja.

Ivan Prevejšek z Velikega Trna dobi srebrni znak OF v zahvalo za dolgoletno družbenopolitično delovanje. Znal je prisluhniti ljudem, jih zbrati in medsebojno povezati ter tako ponovno oživiti delo v njihovi krajevni skupnosti.

Jože Urbanč iz Velikega Podloga prejme priznanje za vestno in aktivno delovanje v različnih društvi in enoti CZ v svoji krajevni skupnosti. Njegova aktivnost in zagnanost pa je lahko zgled za aktivno delovanje in napredek krajevne skupnosti.

Zora Vrečko s Senovega dobi srebrni znak OF za prizadevno in marljivo delovanje v različnih družbenih organizacijah v kraju in tudi širše. Skoraj nepogrešljiva je pri humanitarnih in družabnih prireditvah na Senovem in ne pozna besed "ne bom" in "ne morem".

Društvo prijateljev mladine iz Velikega Podloga prejme srebrni znak OF za 30-letno uspešno delovanje na vseh področjih društvenega življenja tako v krajevni skupnosti kot tudi širše. Poleg osnovne aktivnosti pa je bilo ravno to društvo pobudnik in izvajalec večine akcij v krajevni skupnosti.

jem kraju, občini, pa tudi širše; še vedno najde dovolj energije, da posreduje svoje mnenje, in rad se odzove, če iz katere koli organizacije, ki ji je posvetil lep del svojega bogatega življenja, prosijo za nasvet ali pomoč.

Branko Voglar je bil doslej odlikovan z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo (1966) in redom dela z zlatim vencem (1975), poleg tega pa je bil tudi prvi prejemnik priznanja OF slovenskega naroda s srebrnim znakom v naši občini.

Srebrni in zlati znaki Zveze sindikatov

Mineva petnajsto leto, odkar je občinski svet Zveze sindikatov Krško prvič podelil srebrne znake Zveze sindikatov Slovenije.

V tem času se je zvrstilo že kar nekaj sindikalnih aktivistov, osnovnih organizacij in konferenc osnovnih organizacij, ki so ta znak prejeli. Ne zato, ker imajo že dolg sindikalni staž, ne zato, ker so bili prisotni na nekaj sestankih; prejeli so ga zato, ker so znali prisluhniti delavcu, njegovim težavam, ker so znali te težave s pomočjo sindikalne organizacije reševati, ker so se zavzemali za pravice delavcev in jih tudi uveljavljali; in ne nazadnje zato, ker so aktivno, vsak po svojih močeh pomagali sooblikovati družbo, v kateri živimo.

Srebrne znake ZSS, ki jih podeljuje občinski sindikalni svet, letos prejmejo: Boris Amon iz TCP-TOZD Proizvodnja papirja, Jana Čepin iz Rudnika rjavega premoga Senovo, Stane Iskra iz SOP, Alojz Levičar iz Novolesove delovne enote Bor, Marjan Špes iz TCP-TOZD Vzdrževanje in Drago Župevc iz TCP-TOZD Energetika.

Boris Amon iz Sevnice je v TCP zaposlen od leta 1980. V tem času si je pridobil kvalifikacijo delavca v papirni stroki, tako da zdaj opravlja dela in naloge nadzora in upravljanja "mokre skupine", kar je eno zahtevnejših del pri papirnem stroju.

Ves čas je aktivno sodeloval pri uveljavljanju samoupravljanja, na področju dela sindikata, za izboljšanje delovnih in medosebnih odnosov tako v TOZD kot v DO. Sedaj je predsednik izvršnega odbora osnovne sindikalne organizacije v TOZD Proizvodnja papirja, ki je pod njegovim vodstvom postal še bolj aktiven. Zaživelo je sindikalno delo, pa

tudi športna dejavnost - tako v Krškem kot tudi v Titovem Drvarju. Pod njegovim vodstvom je izvršni odbor organiziral dve pomembni športni srečanja: med tozdoma Titov Drvar in Proizvodnja papirja ter med tozdi cele delovne organizacije.

Jana Čepin je od leta 1976 zaposlena v Rudniku Senovo. Najprej je opravljala delo referenta obračuna OD, od 1981 pa je vodja delovne enote skupnega pomena. Ves čas je bila vključena v delo sindikata, prav tako tudi drugih političnih organizacij in samoupravnih organov v TOZD ter raznih organov krajevne skupnosti. Ob svojem vestnem delu je znala prisluhniti problemom delovnih ljudi v TOZD in širši družbeni skupnosti ter si tako pridobila ugled in spoštovanje; za svoje delo je že večkrat prejela razna priznanja v kombinatu (REK) in krajevni skupnosti Senovo. Z osebno prizadevnostjo je veliko prispevala, da je delo osnovne organizacije sindikata doseglo visoko kakovost pri razreševanju nastalih problemov.

Stane Iskra je referent za družbeni standard v delovni skupnosti skupnih služb in upravitelj obrambnih načrtov krškega SOP-a. Aktivno deluje v sindikalni organizaciji, usmerjen pa je predvsem na področje športa in rekreacije. Na tem področju je videl veliko možnosti za izboljšanje počutja delovnega človeka. Kot predsednik aktiva organizatorjev rekreativnega oddiha pri OS ZSS je dal pobudo za organiziranje aktivnega oddiha delavcev in njihovih svojcev, obolelih na dihalih. Ideja se je uresničila v tako imenovani Šoli zdravega življenja, ki bo letos že drugič organizirana v Nerezinah.

Kot pobudnik in glavni organizator je Stane Iskra tej akciji posvetil ogromno prostega časa, znanja in dela. Dosedanji rezultati Šole zdravega življenja kažejo izredno dobre učinke, kar dokazuje, da je tovariš Iskra njeno zasnovno in izvedbo utemeljil na strokovnosti ter ob tem znal poiskati, združiti in uresničiti interese delavcev in tudi širše družbe.

Alojz Levičar iz krškega Bora je pri Novolesu zaposlen že 31 let. Štiri mandate je bil predsednik sindikalne organizacije v obratu Splošno mizarstvo Krško, v Boru pa je trenutno predsednik nadzornega odbora v obratu miz. Kot mlad aktivist v DO in na terenu je leta 1961 obiskoval politično šolo v Krškem. S svojim znanjem in izkušnjami je veliko prispeval k ustanovitvi temeljne organizacije Bor v Krškem. V sindikatu je aktiven že vsa leta, svoje znanje prenaša na mlajše sodelavce, bori se za pravice delavcev, za spoštovanje dolžnosti in temu primeren osebni dohodek ter socialno varnost. Sodeloval je pri reorganizaciji DO Novoles. Aktiven je tudi v krajevni skupnosti Krško polje in kot član teritorialne obrambe.

Marjan Špes je v TCP sprva delal kot strojni ključavničar, po dodatnem izobraževanju pa je postal vodja službe za maziva in goriva. Ves čas aktivno dela v sindikalni organizaciji in njenih organih; sedaj je predsednik sindikalne konference, obenem pa tudi član občinskega sveta ZSS in njegovega predsedstva. Ni

mogoče zanikati, da je tudi Marjan Špes za služen za to, da je sindikalna organizacija TCP dosegla tako velike uspehe, in to na področju zagotavljanja socialne varnosti zaposlenih, oddiha delavcev, razvijanja športnih dejavnosti pa vse do organiziranja nakupov raznih artiklov pod posebnimi ugodnostmi. Vključujejo se tudi v vsa dogajanja ob prenovi sindikata ter iščejo možnosti za razne izboljšave.

Drago Župevc je izmenski obratovodja v TCP-TOZD Energetika. Ob svojih operativnih nalogah, ki jih izvaja izredno kvalitetno in odgovorno, je trajno deloval v organih samoupravljanja in družbenopolitičnih organizacijah. Zelo uspešno je izvajal funkcijo predsednika izvršnega odbora osnovne organizacije Zveze sindikatov ter referenta za rekreacijo in športne dejavnosti delavcev. S svojimi bogatimi izkušnjami je aktivno deloval tudi takrat, ko ni imel vodilne funkcije v sindikalni organizaciji. Z vsem svojim delom in prizadevanjem za pristne tovariške medsebojne odnose si je med sodelavci pridobil izredno zaupanje.

Med dobitniki letošnjih zlatih znakov Zveze sindikatov Slovenije sta tudi dva iz krške občine: konferenca osnovnih organizacij Zveze sindikatov Tovarne celuloze in papirja "Djuro Salaj" ter Karel Šterban.

Tovarno celuloze na Vidmu je leta 1939 zgradil slovenski industrialec Franc Bonač. Po 2. svetovni vojni so bile v tovarni izvedene tri obsežne razširitve. Danes je TCP organizirana v devetih temeljnih organizacijah in delovni skupnosti skupnih služb, zaposlenih pa ima 2482 delavcev. Sem ni všteta temeljna organizacija Proizvodnja papirja iz Titovega Drvarja, ki jo je TCP v kratkem času postavila na njene lastne noge. Letne proizvodnje vseh izdelkov je preko 300.000 ton, kar je dvajsetkrat več kot pred tremi desetletji.

Sindikalna organizacija je začela delovati takoj po osvoboditvi, saj je bilo vložene ogromno truda za obnovo tovarne. V začetku 1950 so izvolili delavski svet, enega prvih v Jugoslaviji.

Že leta 1971 so pristopili k uvedbi delavskega referendumu za sprejemanje odločitev o nadaljnjem razvoju tovarne, bili pa so tudi pobudniki za ustanovitev SOZD Slovenijapapir. Že pred sprejetjem sedanje ustave so konstituirali temeljne organizacije, hkrati pa so v kolektivu organizirali sindikalne in samoupravne delovne skupine. Proizvodni program se je začel usmerjati v finalizacijo proizvodnje, tako da dve TOZD prodajata finalne izdelke. Lastno znanje in njegova reprodukcija sta bila vedno osnova razvoja, stalno prisotna kritičnost in monolitnost kolektiva pa sta izpričevali enotnost samoupravnega interesa združenih delavcev, kjer je bila proizvodnja celuloze in papirja nespremenljiva konstanta.

Vzporedno z razvojem DO in proizvodnih zmogljivosti je rasla tudi skrb za družbeni

standard in socialno varnost članov kolektiva. Zgrajenih je bilo več kot 400 družbenih stanovanj, prav tako pa je veliko delavcev dobilo dolgoročne kredite za individualno stanovanjsko gradnjo in adaptacije. Urejeni so bili prihodi na delo in odhodi z dela, tako da se z avtobusi dnevno pripelje na delo dve tretjini članov kolektiva. Poleg urejene družbene prehrane imajo člani kolektiva preko Počitniške skupnosti Krško možnost letovati v raznih krajih naše domovine, tako poleti kot pozimi. Člani kolektiva imajo tudi precej možnosti za družbeno in športno udejstvovanje, izven meja ožje domovine pa sta znana tovarniški pihalni orkester in Plavalni klub Celulozar.

Ob vsem tem je odločilno vlogo v DO odigral prav sindikat, ki je dajal pobude, vodil akcije in uresničeval zastavljene cilje.

Dve osnovni značilnosti zaznamujeta Tovarno celuloze in papirja "Djuro Salaj" Krško in sindikalno organizacijo v njej:

Prva je v praksi ves čas dokazovano dejstvo, da je, kar zadeva razvoj družbenopolitičnih zakonitosti in odnosov, "Djuro Salaj" ves čas hodil korak pred časom. Veliko pomembnih samoupravnih oblik in solucij je v tem kolektivu zaradi objektivno izpričane potrebe pričelo delovati, še preden so bile sicer teoretično dognane in normativno določene, kar je opazno v vsem povojnem razvoju kolektiva. Tako je bilo z uvedbo poizkusnega delavskega sveta, z uvajanjem sistema nagrajevanja konec 50-ih let, s samoupravno reorganizacijo od obračunskih enot preko ekonomskih enot in tozdvod do konstituiranja enega izmed prvih sozdvod, z uveljavitvijo dohodkovnih odnosov na osnovi skupnega prihodka, s pionirsko uvedbo referendumu kot oblike neposrednega odločanja in sindikalnih skupin kot osnovnih delovnih zaokroženih enot, s povezovanjem v republiškem in zveznem družbenoekonomskem prostoru na osnovi združevanja dela in sredstev in z dol-

goletnim tradicionalnim in kvalitetnim uveljavljanjem na tujih trgih v mednarodni delitvi dela.

Druga značilnost pa je čvrsta tradicija doslednega izpolnjevanja samoupravnih in zakonskih določil, kjer "Djuro Salaj" nikoli ni odstopal od dogovorjenega, pa čeprav v lastno škodo.

V dolgoletnem razvoju krškega kolektiva je precej delavcev prejelo najvišja državna odlikovanja, prav tako pa je več kot 800 članov kolektiva po svojih delegatskih dolžnostih ustvarjalno prisotnih v vseh občinskih organih ter najpomembnejših republiških in zveznih forumih, tako v samoupravnih delegatskih organih kot v strokovnih združenjih.

Ves čas pa je bil celovit razvoj delovne organizacije "Djuro Salaj" rezultat uspešnega razreševanja dialektičnega soočanja notranjih in zunanjih protislovij, ki so se v tovarni pogosto izražala zaradi njenega vsejugoslovanskega značaja in pomembnosti.

Karel Šterban s Senovega izhaja iz napredne družine. Po končani gimnaziji se je zaposlil v Rudniku rjavega premoga Senovo, po opravljenem vojaškem roku pa v Kovinarski Krško. Iz Kovinarske je šel na OK ZKS Krško, kjer je opravljal delo organizacijskega sekretarja do izvolitve za sekretarja občinskega sveta ZSS Krško leta 1973. Od 1979 do 1984 je bil predsednik občinskega sveta ZSS, od 1984 do 1988 pa predsednik medobčinskega sveta ZSS Posavja.

Poleg dela v sindikatih je opravljal in še opravlja vrsto funkcij tudi na drugih področjih.

Kot dolgoletni sindikalni delavec se je tovariš Šterban zavzemal za krepitev in razvoj Zveze sindikatov, za razvoj delegatskih odnosov, uveljavljanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov. Pri opravljanju svojega dela je imel izreden posluš za pobude član-

Foto: Črt Čargo

stva; tako je bila v času, ko je opravljal delo na sindikatu, ustanovljena Počitniška skupnost Krško, ena najbolje organiziranih ne le v Sloveniji, temveč tudi v Jugoslaviji. V tem času je bil ustanovljen tudi sklad solidarnostne posmrtninske samopomoči pri občinskem svetu ZSS in organizirana pravna služba.

Tovariša Šterbana odlikujejo tudi izredne organizacijske sposobnosti in temu gre zahvala za odlično izvedbo 6. delovnega srečanja kovinarjev Slovenije, ki je bilo v Krškem, uspešno izvedene akcije NNNP ter številne solidarnostne in druge akcije.

Zaradi zavzetega in doslednega uveljavljanja interesa delavcev mu je občinska organizacija že podelila srebrni znak ZSS. Priznanje pa mu je članstvo iz naše občine izreklo tudi s tem, da ga je kar trikrat izvolilo za delegata na sindikalnih kongresih: devetem in enajstem kongresu ZSS ter desetem kongresu ZSJ.

Iz utemeljitev predlagateljev

V počastitev dneva OF
ter praznika dela
razpisujeta
OZPM Krško
in Plesni studio Videm

**občinsko prvenstvo
v družabnih
in disco plesih
za učence osnovnih šol**

Prvenstvo bo v soboto, 29. aprila 1989
ob 9. uri v Delavskem domu Edvarda
Kardelja Krško.

Najboljše uvrščena šola v vseh kategorijah bo prejela prehodni pokal, posamezni tekmovalci od 1. do 3. mesta pa dobi-
jo priznanja.

Od INDOK biltena
do Našega glasa:

**Deset let
prizadevanj
in iskanj**

V petek, 14. aprila letos, smo se vsi, ki se na tak ali drugačen način trudimo okrog Našega glasa, zbrali na skromni slovesnosti, s katero smo se zlasti delavci INDOK centra skušali simbolično oddolžiti in zahvaliti ostalim soustvarjalcem in (predvsem) prijateljem za njihovo nesebično pomoč, razumevanje, oporo in še marsikaj, s čimer nam lajšajo vsakokratne muke ob nastajanju časopisa. Slovesnost je bila (tako kot večina stvari v INDOK

**Jubilanti
v Zvezi komunistov**

OK ZKS Krško bo tudi letos podelila spominska darila svojim članom, ki v vrstah organizacije vztrajajo že štirideset oziroma trideset let.

Za štiridesetletnico članstva bodo knjižna darila prejeli: Alojz Smerdel, Franja Malešič, Rudi Sokolovič, Rozalija Divjak, Rudi Druškovič, Marija Pirc, Drago Kolar, Jožefa Janc, Mirko Knez, Marjan Preskar, Djordje Andrijašević in Leopold Stanko.

Trideset let v Zvezi komunistov pa letos dopolnjujejo: Jakob Centrih, Erika Šetinc, Janez Strel, Vinko Poljanec, Alojz Kopina, Margareta Marjetič, Romana Grozina, Ivan Ribič, Zoran Dular, Alojz Kovačič, Jože Mežič, Franc Lipoglavšek, Anton Vodišek, Darko Kolšek, Alfonz Urbanč, Jože Žnideršič, Marinka Jakhel, Štefka Kužnik, Blaž Kolar, Simon Gregorčič, Slavko Lipar, Jože Molan, Majda Vidmar, Stane Kunej, Franc Kolman, Janez Rošker, Viljem Punčuh, Anton Miler, Justin Pacek, Anton Mihoci, Milan Sotošek, Ivan Preskar in Franc Venišnik.

Foto: Črt Čargo

centru) pripravljena v naglici, med dvema številkama, in gotovo bi marsikaj lahko in morali narediti bolje. Pač! Ostane nam tolažba,

**NAŠ GLAS
NAŠ GLAS**

SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE

izvršnega sveta in skupščine občine Krško, Živko Šebek:

»Bilten informacijsko-dokumentacijskega centra občine Krško je v ciklostirani izvedbi prvič izšel z datumom 20. III. 1979. Bil je to rojstni dan današnjega »NAŠEGA GLASA«, delegatsko in širše informativnega glasila krške občine, pomembnega in nepogrešljivega člana v vsakdanjem življenju naših delegatov, delovnih ljudi in občanov. Čeprav naš jubilar slavi danes šele desoletnico, pa je to vendarle jubilej, ob katerem smo se morali ustaviti vsaj za kratek čas, s tole skromno slovesnostjo. Vsi, ki ste ga pomagali postaviti na noge, sodelovali pri njegovi vsebini in podobi, lahko z zadoščenjem ugotovite, da je bilo v sicer kratkem času narejeno veliko in narejeno dobro - pravzaprav veliko več, kot smo to v začetku pričakovali in si obetali.

Informiranju sicer naša družba pripisuje posebni pomen. Ne bi hotel razglabljal o tem, v koliki meri to načelo uresničuje, predvsem z materialno podporo - vendar je družbeno

Priznanja in nagrade so prejeli: Niko Keše, Črt Čargo, Ivan Mirt, Janko Sotošek, Franc Pipan, Drago Bučar, Martin Ivnik, Tanja Vovčak, Slavko Levičar, Robert Bajda, Milan Ogorevc, Tomaž Bautin, Jozo Udovičič in Lado Leben.

Priznanja so bila podeljena Miranu Pribožiču, Zdenku Percu, dr. Francu Pogačarju, Matjažu Zajelšniku, Romanu Blatniku, novinarskim krožkom osnovnih šol Krško, Koprivnica in Leskovec, Silvu Gorencu, Tovarni celuloze in papirja "Djuro Salaj" ter njenima temeljnima organizacijama Proizvodnja papirja in Papirkonfekcija, Francu Bračunu, Tomažu Gorencu, Tomažu Ernestu, Ančki Goršak, Igorju Kranjcu, Vladu Podgoršku, Jožetu Simčiču, Goranu Rovanu, Josipu Bostiču, strokovnim delavcem Zdravstvenega doma Krško, Branku Kovačiču in geodetski upravi občine Krško.

da bomo ob naslednjem jubileju pričakali priložnost, da zamujeno popravimo, ter besede, ki jih je zbranim izrekel sekretar sekretariata

ozračje, na splošno, temu naklonjeno. Tudi v primeru »NAŠEGA GLASA« morebiti še ne dovolj, vendar precej več kot nekaj let nazaj. Je že tako, da neki programi, ideje in njihovo uresničevanje živijo in se udeležajo z ljudmi, ki za njimi stojijo in si zanje prizadevajo. Če je to po eni strani naša hiba, pa je po drugi to vendarle pot, ki jo v časih manjših materialnih možnosti moramo ubirati, če smo zvesti svojim idejam in lastnemu osebnemu in delovnemu prepričanju.

»NAŠ GLAS«, današnji jubilar, je nedvomno potrđitev takim in podobnim razmišljanjem - pred desetimi leti se je podal na »pot v neznanost«, danes jo ima natanko začrtano, v naši družbenopolitični skupnosti utrjeno, potrjeno in utečeno. Kljub tej utečenosti pa je »NAŠ GLAS« vendarle nekaj več. Ustaljeni koncept ga ne utesnjuje, odziva se s pisano besedo in sliko na vse, kar zasluži splošno pozornost, z izrednimi števkami pomaga utirati pot marsikateri pomembni akciji, za katero je potrebno posebno družbeno vzdušje in pozornost slehernega občana. Čeprav je današnji jubilar po formalni plati še vedno v prvi vrsti tisto, čemur je bil v začetku namenjen - delegatski obveščevalec - pa je že zdavnaj postal glasilo, ki dejansko obvešča skoraj o vsem, prinaša tehtne komentarje dogodkov v širši družbeni skupnosti - ter s tem in drugim svojim pisanjem nedvomno bistveno prispeva k osveščanju ljudi, da pripadajo skupnosti, v kateri je možen napredek le s prispevkom in polno angažiranostjo posameznika v njej!

Seveda je »NAŠ GLAS« samo en člen v sistemu informiranja naše javnosti. Mreža tistih, ki poročajo o dogajanjih v krški občini - bodisi na regionalni ali republiški ravni - je dokaj razvejana. V tem okviru je današnji jubilar povsem avtonomen - kljub temu da ponavadi izide le enkrat mesečno, ostaja s svojim obsegom in vsebinsko zasnovo še vedno edini, ki nudi ljudem skoraj vse tisto, kar jih zanima in o čemer naj bi bili obveščeni. Res je, da je pri tem zaradi utečenega sistema izhajanja včasih težavno odločiti se, s čim zapolniti njegove strani, ko so nekateri dogodki časovno že nekoliko odmaknjeni in bi jim z objavo lahko očitali neaktualnost - vendar tudi v takih primerih najdemo obliko, ko se jih da še vedno zanimivo predstaviti. Skratka - NAŠ GLAS nekaj mora in kaj hoče in kakšen naj bo, da bo tisto, čemur je namenjen. To pa je hkrati njegova odlika, ki mu je nihče ne more oporekati.

SPOŠTOVANI!

Ko smo se zbrali na tej skromni slovesnosti, bi morali ob koncu besed, ki jih naslavljam našemu jubilaru, biti tudi bolj konkretni. Zato naj desetletno delo ponazorim z nekaj podatki, ki pa so nadvse zgovorni.

V samem začetku je bil že omenjeni BILTEN skromen po obsegu in nakladi - le 8 strani mu je bilo v poprečku odmerjenih in največ 170 izvodov je prišlo do bralcev, vendar - tudi pred desetimi leti so ga že dopolnjevale »izredne izdaje«. Zadnja številka takega BILTENA je izšla 8. marca 1980, že naslednjo, ki je prvič nosila ime »NAŠ GLAS«, smo izdali 26. marca

istega leta, v obsegu dvajsetih strani. Leto kasneje je izšlo 23 števk, v zadnjih letih pa se je pogostost izhajanja ustalila na poprečno 14 števk vsako leto v povprečnem obsegu 32 strani. O pomebnosti in potrebnosti glasila pa priča tudi podatek, da se je letna naklada - na želje in zahteve bralcev - v zadnjih petih letih povečala za 1.000 izvodov in se je v zadnjih dveh ustalila na 2.500 izvodih.

Ob vsem tem si - spoštovane tovarišice in tovariši - štejemo v osebno zadovoljstvo, da se

v imenu našega INDOK CENTRA vsaj skromno oddolžim nekaterim med vami, ki ste brez kakršnekoli nagrade prispevali k temu, da je postal »NAŠ GLAS« resnično naš in da bo lahko v prihodnje svoje poslanstvo samo še bolj kakovostno opravljat. V imenu Skupščine občine Krško naj vam izročim posebno zahvalo in spominska jubilejna darila.

Vsem nagrajencem še enkrat naša iskrena hvala z željo, da bi »NAŠEMU GLASU« še naprej tako prizadevno pomagali in z njim sodelovali.

Sonja Lokar v Krškem

Na delovnem obisku v Krškem se je 19. aprila mudila izvršna sekretarka CK ZKS Sonja Lokar. Pogovorila se je s komunisti, zaposlenimi v Nuklearni elektrarni Krško in s komunisti TCP Videm. V uvodnem delu je navzočim skušala posredovati analizo družbenih in političnih dogajanj v naši družbi. V razgovoru so imeli seveda udeleženci vrsto vprašanj, na katera je Lokarjeva skušala odgovoriti kar se da natančno, čeprav je danes to težka naloga. Na sliki od leve: sekretar OK ZKS Krško, Franc Dular, Sonja Lokar in predsednik konference OO ZK TCP Videm, Anton Janc.

Krajevna skupnost in družbenopolitične organizacije SENOVO

vabijo na

proslavo

v počastitev dneva OF, praznika dela in 45-letnice
partizanske šole na Gorenjem Leskovcu.

**Proslava bo v nedeljo, 30. aprila ob 16. uri
pri osnovni šoli na Gorenjem Leskovcu.**

Na proslavi bodo podeljeni bronasti znaki OF, slavnostni govornik bo tovariš
Jože Korinšek, član P RK SZDL.

V programu bodo sodelovali:

- pihalni orkester DKD Svoboda Senovo
- recitatorji OŠ XIV. divizije Senovo
- oktet DKD Svoboda Senovo
- folklorna skupina DKD Svoboda Senovo

Po proslavi bo družabno srečanje, ki ga pripravlja Gasilsko društvo Stranje;
OŠTO bo v primeru slabega vremena postavil šotor, skuhalni pa nam bodo
tudi golaž! Zvečer bo na Gorenjem Leskovcu zagorel k r e s !

Na tem področju pa bomo proslavili še en pomemben dogodek - otvoritev
novih cestnih odsekov! Ta bo isti dan ob 14.30.

Povejmo še, kdo so letošnji dobitniki krajevnih priznanj OF: Vid Budna,
Janez Ceglar, Iva Dernač, Drago Dremelj st., Nada Jelenko, Franc Lapuh,
Boža Ojstršek, Anton Remih in Ivan Umek.

Za vse, ki bi se nam radi pridružili na Gorenjem Leskovcu, naj povemo še
to, da bo s Senovega odpeljal avtobus ob 15.30 - počakajte ga pri rudniških
garažah!

Vabljeni!

Čprav smo proslavo "preselili na višje", kresovanje na Senovem ne bo od-
padlo. Osnovna organizacija ZSMS Senovo vas vabi h kresu v nedeljo
zvečer ob 21. uri na običajno mesto - na Cesto 1. maja. Tudi tu bo pripravljen
kulturni program, sledilo pa bo, kot ponavadi, družabno srečanje.

Nasvidenje ob kresu!

Deset let Društva za varilno tehniko

Na pobudo Kovinarske je bilo 9. aprila
1979 ustanovljeno Društvo za varilno teh-
niko Krško. Vanj so se vključili delavci in
drugi občani, ki se poklicno ali kako dru-
gače ukvarjajo z varjenjem, namen obsto-
ja in delovanja društva pa je spremljanje
in pospeševanje razvoja tehnike in kako-
vosti varjenja.

Društvo za varilno tehniko Krško je bilo
drugo društvo take vrste, ki se je v Sloveniji
formalno organiziralo - takoj za Društvom za
varilno tehniko Jesenice. Pri ustanavljanju
sta se "kovinarjem" takoj pridružili delovni
organizaciji SOP in Djuro Salaj. Omenjene tri
organizacije so bile s svojim članstvom ves
čas najbolj aktivne v delovanju društva in so
s tem najbolj nedvoumno dokazovale, da

podpirajo odločitev ustanoviteljev, med ka-
tere so zapisani Franc Čermelič, Franc Brod-
nik, Anton Gerjevič, Rudi Umek, Franc Pav-
lič, Peter Jesenšek, Edvin Kocjan, Srečko
Polšak, Bojan Habinc, Sandi Račić, Franc
Undorfer, Anton Umek, Stane Zorko, Karl
Perc in Alojz Volarič.

V ponedeljek, 10. aprila, so čla-
ni DVT na slavnostnem občnem
zboru v delavskem domu prosla-
vili 10. obletnico obstoja in delo-
vanja društva in na njem podelili
priznanja svojim zaslužnim in
častnim članom.

Krajevna konferenca SZDL
in krajevna skupnost Krško

prirejata že šestič zapored ob dnevu OF
in prazniku dela

PRAZNIČNO SREČANJE

pri lovskem domu na Trški gori
v nedeljo, 30. aprila 1989.

Na njegovem prizorišču bomo ob 17. uri
pričeli postavljati prvomajski mlaj, ob 18.
uri pa se bo začelo tekmovanje v vlečenju
vrvi.

Praznični kres bomo prižgali ob 20.30!

Za praznično razpoloženje bo do 21. ure
skrbel pihalni orkester TCP "Djuro Salaj"
za njim pa bo vse do 24.00 za ples igral
zabavni ansambel Novi prijatelji.

Ker so praznična srečanja na Trški gori po-
stala že priljubljena tradicija, vabimo na
njih ne le krajane naše krajevne skupnosti,
temveč vse, ki se želijo v naši družbi pove-
seliti.

Za dobro jedajo in pijačo bo poskrbela
Lovska družina Krško.

Na svidenje v nedeljo, 30. aprila 1989 pri
lovskem domu na Trški gori!

Priznanja ZASLUŽNI ČLAN so prejeli:
Stane Zorko, Franc Petrišič, Ivan Zakšek,
Franc Pleferski, Karel Radovanič, Peter Je-
senšek, Vinko Radišek, Darko Janc, Alojz
Bizjak, Ivan Kozole, Franc Urbanč, Martin
Rostohar, Adam Močan, Roman Jankovič,
Martin Pirc, Vinko Šalamon, Ivan Zabas,
Ivan Fridel, Janko Ferenčak, Ciril Logar,
Drago Košale, Branko Vegelj, Anton Umek,
Janez Levičar, Jože Medved, Anton Žvar,
Zlatko Petelin, Ivan Slavinec, Anton Gerje-
vič, Maks Mirt, Ivan Fekonja, Franc Hode,
Franc Pavlič, Franc Pirc, Marjan Markl, Bo-
jan Habinc, Milan Andrejaš, Peter Zorko,
Ivan Oštir, Rado Klenovšek, Erna Lapuh,
Maksimilijan Vodeb, Zvonko Horvatič in Jo-
že Gražl st.

Dobitniki priznanja ČASTNI ČLAN so:
posamezniki - Edvin Batista, Andjelo Benčič,
Drago Šterban, Anton Pleterski, Anton
Umek, Alojz Volarič, Franc Brodnik, Niko
Kurent, Milan Šetinc, Silvo Gorenc, Stane
Pustavh, Anton Jenžur, Franc Undorfer,
Darko Košek, Murat Dedič; kolektivi - Ko-
vinarska, SOP-TOZD Oprema in TOZD
IKON, TCP Videm, Elektrotehna Krško,
občinski sindikalni svet Krško, Nuklearna
elektrarna, Inštitut za varilstvo Ljubljana in
Uljanik Pula.

Ob jubileju je društvo izdalo tudi brošuro, v kateri je z besedo in sliko predstavljena njegova desetletna prehojena pot. Inž. Anton Umek, sedanji predsednik društva, ki šteje 136 članov, je njegovo delo povzel z naslednjimi besedami:

"Zasluge za rast in razvoj društva imajo predvsem prizadevni člani in vodstvo, veliko razumevanja pa so vedno imeli tudi obrtniki in vodstva delovnih organizacij, iz katerih izhajajo naši člani (varilci, kovinarji, vzdrževalci, tehniki in inženirji, ki se ukvarjajo s problematiko varjenja in kontrole kvalitete varjenja). Na številnih predavanjih znanih strokovnjakov so se učili in izpopolnjevali varilski kadri. Vseskozi smo sodelovali pri organizaciji sindikalnih tekmovanj kovinarjev - varilcev. Naši člani so želi lepe uspehe na regijskih, republiških ter celo na zveznih tekmovanjih. Obiskovali smo seminarje, sejme varilske opreme in varjenja, sodelovali pri raziskovalnem in razvojnem delu. Vsako leto prirejamo tudi strokovne ekskurzije v delovne organizacije po Jugoslaviji, ki so vodilne na področju oblikovanja kovin in varjenja, ter v železarne in tehnične muzeje. Zares smo aktivni in želimo si pridobiti več znanja, biti še bolj povezani, da bomo lažje ustvarjalno prispevali k nujnemu razvoju in napredku naše industrije."

Seveda so svoj občni zbor popestrili s strokovnim predavanjem dip.inž. Edvina Battiste z ljubljanskega Inštituta za varilstvo o izbiri dodatnih materialov pri varjenju jekel. Sicer pa smo v razpravi, ki je sledila predsednikovemu poročilu o delu krškega Društva za varilno tehniko, slišali obilo pohvalnih besed. Izrekli so jih gostje, predstavniki drugih društev, na račun resnično izjemne delavnosti gostiteljev.

Prof. dr. Pavel Štuler, predsednik Zveze društev za varilno tehniko in predsednik Zveze inženirjev in tehnikov Slovenije ter predsednik Zveze društev za varilno tehniko Jugoslavije: "Osebnost nisem videl tako dobrega dela, kot ga ugotavljamo pri vas v Krškem vseh 10 let vašega obstoja, nikjer drugje in nikoli prej, pa tudi sedaj ne. Obljubim vam, da bom to vaše izjemno zanimanje za stroko in aktivnost predstavil še kje drugje, ne le pri vas... Varjenje bo vedno ostalo eno pomembnih znanj, kljub temu da imate tudi v Krškem že razvitejšo tehnologijo, na primer v Jedrski elektrarni. Vemo, da je veliko tistih, ki uporabijo te energije nasprotujejo - tako v domovini kot ob njenih mejah - in vse moramo storiti, da zagotovimo varnost njenega obratovanja. Za nas varilce pa je bila njena postavitve pomembna izkušnja, ker smo se morali naučiti veliko novega in obvladati

Krški varilci so prve stike navezali s puljskim Klubom zavarivača Uljanik in prijateljskih odnosov niso prenehali gojiti vsa ta leta, vzporedno s tem pa so razvijali tudi strokovno sodelovanje. Puljski klub je na krški občni zbor poslal svojega predsednika, ing. Alda Buršiča, in dolgoletnega varilca Franja Ileša. V spomin na jubilej sodelovanja sta domačinom izročila podobo stare Pule, odtisnjeno v baker.

Na sliki: priznanje »častni član« za Antona Pleterskega, dolgoletnega aktivista in prizadevnega organizatorja.

Priznanje »častni član« za predavatelja inž. Edvina Battisto (levo). Tretji z leve je inž. Stane Zorko - organizator, aktivist, strokovnjak...

stvari, ki jih sicer ne bi. ... Rad bi vam povedal še en argument, zakaj je pomembno obvladati varjenje in strokovnost: koliko varilnih robotov pa imamo?! Njihova nabava je bila včasih draga, danes pa je cena taka, da so naši industriji skoraj nedosegljivi. Po drugi strani se tudi mladi neradi odločajo za učenje varjenja. Zato bo tudi naš spomladanski republiški občni zbor namenjen problematiki šolanja kadrov. Kljub vsem ukrepom, ki jih izva-

jamo, tečajem, ki se kar vrstijo, atestom, ki jih redno opravljamo, ugotavljamo, da nam kakovost varjenja čedalje bolj pada. To je osnovni vzrok, zakaj potrebujemo čim več strokovnega znanja in zakaj sem že pred leti skušal odpreti naše jugoslovanske vrste svetu. Moramo se povezati in preko te zveze kolikor se da preprečiti naše zaostajanje, saj je že sedaj očitno, s kakšno težavo uvajamo nekatere nove stvari, npr. vrtilne robotske celice..."

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu:

So krivi slabi ljudje ali slabi pogoji v prometu?!

V torek, 18. aprila 1989, se je na svoji seji sestel Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Ugotovili so, da prometne varnosti niso kljub velikemu angažiranju uspeli bistveno spremeniti na bolje, saj je v prometu še vedno veliko ljudi izgubilo življenje ali pa so bili telesno poškodovani; v naši družbi pa za to slabo stanje nihče konkretno ne odgovarja. Ena izmed dilem, okrog katerih se je sukala razprava, je bila tudi ta, koliko lahko zagotovimo izboljšanje stanja s propagando in z vplivanjem na obnašanje udeležencev v prometu, kolikšen pa mora pri tem biti delež drugačnih pogojev: boljše ceste in vozi-

Slavko Šribar, predsednik komisije za odlikovanje in predsednik SPV Ivan Petrišič izročata zlati znak SPV Antonu Podgoršku (levo) in Dušanu Ficko.

Na seji je bilo ugotovljeno, da je svet svoje delo opravljal neposredno na sejah sekretariata SPV ter posredno preko komisij, katere so bile formirane ob ustanovitvi. Iz poročila, ki ga je podal predsednik sveta tov. Petrišič Ivan je bilo razvidno, da je v obdobju zadnjega leta svet proučeval in obravnaval cestno-prometno problematiko; pospeševal vzgojo, izobraževanje in širil načela prometno-kulturne etike med udeleženci v cestnem prometu; sodeloval je pri delu organov in teles, ki se ukvarjajo s prometno vzgojo in preventivno dejavnostjo v cestnem prometu; intenzivno se je vključeval v izdajo publikacije pod geslom "Prometna kultura - varnost na cesti "Na cesti nisi sam", ki jo je izdal Medobčinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Posavje ter so se na ta način takoj in neposredno vključili v akcijo za zmanjševanje števila prometnih nezgod; redno je Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu sodeloval pri objavljanju propagandnih in vzgojnih člankov v glasilih javnega obveščanja, zlasti še v občinskem delegatskem glasilu Naš glas; upravnemu organu občine, ki je odgovoren

za prometne zadeve je predlagal prometno ureditev ter sistem odvijanja prometa; nudil je strokovno pomoč osnovnim šolam pri izvajanju prometno-varnostnih akcij in tekmovanj; svet pa se je vključil tudi v vse akcije in delovne usmeritve, ki jih je vodil Republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Od komisij je bila najuspešnejša Komisija za vzgojo šolske in predšolske mladine, katero sestavljajo mentorji prometne vzgoje iz vzgojno varstvenih ustanov in njihovih enot ter osnovnih šol. Komisijo uspešno vodi tov. Zalokar Danica. Komisija je usmerjala svet k izvedbi aktivnosti za nošenje kresničk in ru-

menih rutic. Organizirali so tekmovanja za prometno značko; izvedbo programa za kolesarske izpite; izvedbo akcije pod nazivom "Z varnim kolesom v promet"; "Pokaži kaj znaš v prometu" z izvedbo občinskega šolskega tekmovanja ter sodelovanje na istoimenskem republiškem tekmovanju. Dajali so pobude za urejanje prometne signalizacije v tistih smereh in področjih, kjer otroci najpogosteje prihajajo in odhajajo v šole in vzgojno varstvene enote, pobude za postavljanje avtobusnih postajališč v bližinah šol; dopolnjevanje prometno-varnostnih načrtov v vseh šolah in vzgojno varstvenih enotah; urejanje prometnih koticov v vseh sredinah, kjer so potekale prometne aktivnosti; vključevanje otrok na nagradni natečaj Republiškega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pod nazivom "Varnost mladih v prometu" za risanje risb in pisanje prostih spisov; tekoče seznanjanje z izvajanjem programov prometne vzgoje v šolah.

Predsednik Komisije za tehnično urejanje prometa tov. Junkar Franc z delom in uspehom komisije ni zadovoljen, saj je ugotovil,

Komisija za priznanje in odlikovanje je za najbolj zaslužne člane SPV pripravila zlata, srebrna in bronasta odličja.

Zlato znak SPV so prejeli: KOZOLE Olga iz Osnovne šole Leskovec pri Krškem, NOVAK Vinko iz TCP "VIDEM" Krško, PODGORŠEK Anton, član IS SO Krško, FICKO Dušan, komandir PM Krško in GAŠPERIN Jožica iz SO Krško.

Srebrni znak SPV so prejeli: TOMIČ Andreja iz Osnovne šole Senovo, KASTELIC Ivan iz INDOK centra Krško, URŠIČ Jožica iz Osnovne šole Brestanica, PACEK Justin iz M-Agrokombinata Krško, JUG Jože iz Osnovne šole Koprivnica in ZAKŠEK Janez iz Osnovne šole Kostanjevica na Krki.

Bronasti znak SPV so prejeli: POVHE Stanislav iz Postaje milice Krško, KUSTEC Mirko iz AMD Krško, KRUŠIČ Marija iz SO Krško, GODEC Irena iz INDOK centra Krško, GOBEC Jože iz Postaje milice Krško, PIRC Lotka iz Vzgojno varstvene enote Krško in URBANČ Zorica iz SO Krško.

da je komisija neučinkovita, njene pobude in predlogi v družbi niso bili sprejeti, saj prometne tokove in smeri ter horizontalno in vertikalno signalizacijo urejajo urbanisti ne pa prometni strokovnjaki in je po njegovem mnenju tudi zaradi tega prometni režim v Krškem slab.

Predstavniki SPV pa so se pod okriljem Komisije za tisk in propagando vključili v javna glasila ter Radio Brežice. Njihove pismene članke smo lahko redno zasledili v našem glasilu kakor tudi v internih glasilih delovnih organizacij. Ob spremembi Zakona o temeljih varnosti cestnega prometa pa so se s pojasnjevanjem in razlago ter s ciljem predstavitev novega besedila vključili v radijske oddaje Radia Brežice.

Poleg poročila je predsednik predstavil tudi program dela za naslednje leto. Le-ta je obsežen, zato naj na tem mestu na kratko povejmo, da gre za vrsto aktivnosti, ki naj bi vplivale na to, da bi bila naša cestno-prometna varnost čim večja.

MINUS 10

Oglašamo se iz vrteca Dolenja vas z namenom, da se tudi mi vključimo v akcijo MINUS 10 %.

Naš vrtec je lepa hiša ob cesti, kamor že deseto leto z veseljem prihajajo otroci in tovarišice. Ker je pri nas vsega skupaj čez 40 otrok, starih od 1 do 7 let, doživljamo v vrtcu lepote in težave otroštva, od prve ločitve enoletnih malčkov od staršev do odhoda v šolo, ko je treba s seboj prinesiti že določeno mero zrelosti, izkušenj, znanja, predvsem pa polno srce sreče - sreče lepo preživetega otroštva.

Naloga vzgojiteljev ni lahka, a jo z veseljem izpolnjujemo. Sprašujemo pa se, kako naj v vrtcu predstavimo otrokom prometne znake, zebro, pločnike; kako naj govorimo o varnosti na cesti, za katero skrbijo odrasli, da bi bili vsi, odrasli in otroci, na cesti varni! Kakšna sploh je varnost otrok v Dolenji vasi? So rutka, kresnička in cel kup nasvetov, prepovedi, zapovedi, groženj dovolj? Živimo v 20. stoletju!

- Vsak dan se v vrtcu pogovarjamo o varnosti na cesti, rišemo avtomobile, nesreče, prometne znake, zebre, ki so v večjih mestih... So tam otroci več vredni?

- Prometne znake smo obesili na okna, na ograjo, otroci jih izrezujejo, lepijo, spoznavajo, se z njimi igrajo, krasijo z njimi naše hodnike in igralnice. Nosijo jih v torbicah, še v žepu je kakšen, da lahko pokažejo tudi doma, kakšen je znak za varnost pešcev...

- Vsak teden bomo pošiljali Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter Našemu glasu utrinke iz našega "nevarnega" življenja v vrtcu, dopolnjene z risbicami otrok in prometnimi znaki.

- Pred vrtcem imamo tudi nekaj metrov dolgo nizko ograjo, ki meji na cesto. Nekdo se je domislil, da bi si sami postavili znake - izdelke naših otrok, ki bi nakazovali, da je tam v bližini vrtec, poln radostnih, neugnanih otrok, katerih nožice večkrat prehitijo vsako opozorilo, grožnjo ali klic starejših!

Otroci in tovarišice
iz vrteca Dolenja vas

Na cesti nas je strah

Pri nas doma smo štirje: mama, ate, bratec in jaz. Stanujemo v Dolenji vasi. Če me kdo vpraša, koliko sem stara, pokažem tri prstke. Moj bratec pa že hodi v šolo. Mama pravi, da jo je vedno strah, ko gre sam na avtobus, čeprav mu da rumeno rutko in kresničko. Pa tudi kadar se igra pred hišo, vedno kdo kriči skozi okno: "Pazi, ne na cesto!"

Pome pride v vrtec mama. Ko greva domov, me vedno rine ob rob ceste. Tiho je in zdi se mi, da jo je strah. Gledava, kako avtomobili neumljeno drviyo mimo. Enkrat pa se je razjezila in me natepla; preveč sem se ozirala in me je zaneslo proti sredini ceste.

Ko bi bil tudi pri nas pločnik! Ali pa vsaj prehod za pešce pred vrtcem - tam, kjer tri leta vsak dan hodiva čez cesto!

Tanja, Sabina, Anja, Barbara,
Tina, Janja, Vesna, Katja
in tovarišice iz vrteca Dolenja vas

Videoklub SKY se predstavlja

Morda ne veste, da lahko v tem krškem videoklubu izbirate kar med 600 filmi vseh zvrsti. Trenutno so najbolj "vroči" naslednji naslovi: Working Girl, Counter Force, Shoot to Kill, Cocktail, Jekleni orek.

Na mesec pridobijo približno 60 novih filmov.

Toda videoklub SKY ni samo to! Ste že pomislili, da bi na video kaseto posneli pomembno pridobitev v podjetju, da bi pred pozabo ubranili važnejše dogodke v krajevni skupnosti? Tudi družinska doživetja je zanimivo ohraniti na video zapisu in si jih še mnogo let kasneje ogledati na domačem TV zaslonu. Vse pomembne postaje v življenju vam s kame-ro posname lastnik kluba Jože Grajžel, ki opravi tudi montažo posnetega materiala. Poleg tega lahko pri njem naročite izdelavo reklamnih spotov, posebej pomembna pa je možnost presnemavanja s SUPER-8 posnetega gradiva na sistem VHS. Vodja kluba vam ponuja tudi usluge v zvezi s svetovanjem, priključevanjem in čiščenjem videorekorderja ter presnemavanjem z masterja (prva kopija).

Videoklub SKY vas pričakuje!

Naslov: Kajuhova 5, Krško (nad osnovno šolo), tel. 32-838 (popoldne).

Delovni čas: ob ponedeljkih in sredah od 18. do 20. ure, ob petkih od 17. do 20. ure.

I. M.

Društvo invalidov organizira

Izlet v Lipik

Krško društvo invalidov obvešča svoje člane, da bo v soboto, 13. maja letos, organiziralo izlet v najlepše toplice v Jugoslaviji - letoviško mesto Lipik v Slavoniji.

1. Odhod bo omenjenega dne ob 5.30 s Senovega in ob 6.00 iz Krškega, potovanje pa bo potekalo skozi Zagreb in Novsko. Postanek pri restavraciji Trije kostanji ob avtocesti.

2. Prihod v Lipik med 9.00 in 9.30. Topliška voda v tem mestu je alkalno-muriatična hiperterma s temperaturo 60 stopinj Celzija. Priporoča se bolnikom za širjenje krvnih žil in izboljšanje gibalnega sistema.

3. Do 12. ure bo prosto za kopanje v zaprtem bazenu ali za ogled mesteca in toplic, kjer je pokrito sprehajališče, razni avtomati, kofeterije, prodajalne spominkov in športni objekti.

4. Ob 12.30 bo odhod v planinski dom Omanovec, oddaljen od Lipika 10-12 km, na kosilo in sveži planinski zrak.

5. Okoli 15. ure bo odhod preko Daruvara, Bjelovara in Vrbovca v Donjo Stubico. Tu si bo mogoče ogledati kip Matije Gubca in muzej kmečkih uporov. Kratek postanek bo tudi v Stubiških toplicah (toplice za kožne in ženske bolezni).

Na poti domov bo morda tudi postanek za ogled galerije kiparja Avguštinčiča v Klanjcu.

Predviden je postanek na Bizeljskem in topla zakuska v kmečkem turizmu pri Balonu.

6. Prihod v Krško bo med 22. in 23. uro. Obveznosti udeležencev izleta:

1. stroški prevoza	
(pri udeležbi 50 potnikov)	60.000 din
2. skupno kosilo	40.000 din
SKUPAJ	100.000 din

Prijave sprejemajo tovarišice v bifeju Društva upokojencev Krško, tajnik in predsednik Društva invalidov ter poverjeniki društva.

Zahvala

Upravni odbor Turističnega društva Krško se iskreno zahvaljuje vsem organizacijam združenega dela in obrtnikom ter drugim ustanovam in organizacijam za materialno pomoč, s katero so omogočili izid letošnjih Pustnih novic.

Iskreno zahvalo izreka tudi vsem dopisnikom in drugim sodelavcem za njihove prispevke in sodelovanje.

Hkrati vabi vse, da redno spremljajo in beležijo vsa aktualna dogajanja in jih pošiljajo na naslov: Turistično društvo Krško, 68270 Krško, Cesta 4. julija 59.

Upravni odbor
Turističnega društva Krško

Žrebanje pustnih križank

Uredniški odbor Pustnih novic je pregledal vse poslane rešitve križank števil 2 in 3. Vse rešitve so bile pravilne, žreb pa je odločil takole:

1. Nagrado za križanko števil 2 v znesku 50.000 din prejme Lučka Breskvar, Krško, Cankarjeva 3.
2. Nagrado za križanko števil 3 v znesku 30.000 din prejme Stane Gramc, Cerklje ob Krki, Gazice 15 a.
3. Besedilo križanke števil 1 je bilo namenoma napačno križano kot pustna potegavščina, zato rešitev nismo upoštevali.

Uredniški odbor

Slovo od

Jožeta Rakošeta

V Kostanjevici na Krki je 24. marca 1989 umrl prvoborec Jože Rakoše.

Rodil se je 18. aprila 1907 v Irči vasi pri Novem mestu. Že junija 1941 se je vključil v narodnoosvobodilno gibanje. Prve sestanke je organiziral v bližini domačega kraja, se povezoval z aktivisti OF, zbiral davek narodne osvoboditve in širil frontno organizacijo tudi na območje Bele krajine ter Žumberka. Spomladi 1942 je prevzel funkcijo sekretarja terenskega odbora OF in komandirja vaške straže, nato pa je opravljal vrsto drugih političnih funkcij in strokovnih nalog - po poklicu je bil namreč gozdar. Gozdarski stroki je z različnimi premeštvami ostal zvest tudi po osvoboditvi, vse do upokojitve leta 1959.

Kljub pogostim premeštvam je bil nenehno družbenopolitično aktiven, za svoje zasluge pa je prejel več odlikovanj. Od let 1984 je bil član sveta občine Krško. Ob 80-letnici rojstva mu je bila podeljena srebrna plaketa občine Krško.

Njegov prijatelj Franc Cvenkel se ga je ob zadnjem slovesu spomnil z naslednjimi besedami: "Kot lovca sva se spoznala na pobočju Gorjancev (nad Gaberjem) pred 48 leti. On kot preprost in naravno zelo talentiran zidar, jaz kot novi gabrski učitelj. Jože je bil zvest prijatelj, tesno povezan z naravo, gozdovi, zeleno Krko in Gorjanci. Ko mu je okupator med vojno požgal dom v Gaberju, so mu bili (tako kot številnim Gabrčanom) Gorjanci drugi dom. Kot spreten lovec je točno razločil šumot listja pod čevljem italijanskega vojaka od stopinje divjega prašiča. Njegovih izurjenih čutov ni bilo moč prevarati. Jože je poznal Gorjance kot svoj žep, zato je bil vsekdar zanesljiv vodnik soborcem partizanom. Ko sva jeseni 1941 prvič šla organizirat odpor proti okupatorju v Žumberak, na hrvaško stran Gorjancev, bi bila skoraj padla v roke italijanskim alpincem. Zadnji hip naju je rešila ravno Jožetova prisebnost in iznajdljivost... Nekoč je pred mojimi očmi podrl v skokih bežečega divjega merjasa. "Vidiš! Tako bi bilo treba vedno zadeti, da bi žival poginila v hipu, brez bolečine," je rekel in potegnil prazen tulec iz puške. Jožetov odnos do živali je bil izjemno pošten. Drugače jih je cenil kakor domače, za katere skrbi človek, medtem, ko morajo živeti v najtežjih pogojih same skrbeti za svojo obstoj."

Jože Rakoše (1907 - 1989)

O motivacijah v samoupravnem tržnem socializmu

26. seja CK ZKS je obravnavala zelo občutljivo (in za vsakega zaposlenega pomembno) vprašanje o motivacijah za uspešno delo.

Za kaj gre?

Gre za vprašanje, kako vzpostaviti sistem nagrajevanja in ostalih faktorjev v naši družbi, da bo sleherni delavec imel kar največji interes za učinkovito delo in poslovanje. Iz prakse socialističnih družb je znano, da v osebnih prejemkih ni velike razlike med tistimi, ki slabo delajo, in onimi, ki so dobri delavci. Prav zaradi tega delavci postajajo manj zainteresirani za učinkovito delo, in tu gre iskati vzroke, zakaj so socialistične družbe gospodarsko manj učinkovite kot razvite kapitalistične družbe. Ko je delavce po revoluciji minil revolucionarni zanos, hočejo dobro živeti tu in sedaj in se ne dajo več naplahtati z neko vse bolj oddaljeno "svetlo prihodnostjo". Če se hočemo znebiti zaostalosti in razviti samoupravni tržni socializem, potem moramo prav problematiki motivacije za uspešno delo dati vso pozornost. Psihologi dela ugotavljajo, da je vsako človekovo delo motivirano in da je motivacijskih faktorjev mnogo. Plača oziroma v naših razmerah osebni dohodek je gotovo najpomembnejša materialna stimulacija, še zlasti v razmerah, ko se vrednost osebnega dohodka giblje okoli eksistenčnega minimuma. Ko pa materialna stimulacija začne presegati eksistenčni minimum, vstopajo v ospredje še drugi faktorji, kot so: možnost osebnega razvoja, dobro počutje v kolektivu, pripadnost delovni organizaciji, možnost rešitve stanovanjskega problema, različna priznanja za dobro delo itd.

Čeprav smo v naši družbi vseskozi zadrževali, da uvajamo nagrajevanje po delu, ni bilo

Srečanje starejših občanov v Brestanici

V začetku aprila je krajevna organizacija Rdečega križa že enajsto leto zapored gostila krajanke, stare nad sedemdeset let. Odzvalo se jih je 76.

S skromnim darilcem so - tako kot vedno - počastili najstarejša navzoča. Tokrat sta bila to Angela Samec in Ivan Romih, oba rojena leta 1902. Po prijetnem programu, ki so ga izvedli mladi člani RK iz OŠ Brestanica, učiteljski ženski oktet in harmonikar, so se v prijetnem vzdušju zadržali kar nekaj ur. V razvedrilni program so se vključili tudi nekateri povabljeni, vsi stari nad 80 let in prvič pred mikrofonom; tovarišica Angela je recitala pesem Mutec osojski.

KO RK se pristržno zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi tega prijetnega dneva, posebno pa aktivistkam Rdečega križa.

tako. Veliko pomembnejše je bilo in je še, kje si zaposlen, kot pa koliko delaš. Znani so primeri, da npr. snažilka (ne da bi podcenjeval njeno delo) ponekod zasluži več kot rudar. CK ZKS je sklenil, da s politično akcijo poskusi spremeniti sedanje nevezpodbudno stanje na področju motivacij. Na zadnji seji CK ZKS so potrdili izhodišča in usmeritve glede motivacij v samoupravnem tržnem socializmu, ki jih je pripravilo predsedstvo CK ZKS, in sklenili so, da je potrebno opraviti javno razpravo o tem gradivu. Glavni poudarki v teh izhodiščih in usmeritvah so:

- V Jugoslaviji je potrebno dokončno opustiti zakonsko urejanje razporejanja dohodka in delitve osebnih dohodkov ter se opredeliti za vsebinsko izpopolnjen sistem družbenega usmerjanja razporejanja dohodka. Družbeni dogovori naj bi upoštevali specifičen trg delovne sile. Uvedla naj bi se premija za nadpovprečne delovne rezultate.
- Področje delitve osebnih dohodkov je potrebno razbremeniti prevelikega normativizma.
- Poseben pomen CK ZKS pripisuje krepitvi dolgoročnega interesa delavcev za razvoj delovne organizacije.
- Uveljavi naj se nagrajevanje ustvarjalnega dela.
- Vzpostaviti moramo tak sistem (tako v gospodarstvu kot v družbenih dejavnostih), ki bo deloval v smeri zmanjšanja razlik v osebnih dohodkih med dejavnostmi, ki ne izvirajo iz dela in smotrne poslovne in razvojne politike.

- Uveljaviti je potrebno najnižji osebni dohodek kot rentabilnostni prag smotrnosti obstoja gospodarskega subjekta.
- Poseben pomen CK ZKS pripisuje takšni delitvi osebnih dohodkov, ki bo vzpodbuda za izobraževanje.
- Mera gospodarske učinkovitosti mora postati ključni element pri družbenem usmerjanju razporejanja dohodka.

CK ZKS želi, da se v obravnavo te problematike vključijo vsi delavci in izrazijo svoja mnenja o tem. Osnovne organizacije ZKS bodo imele na razpolago kompletno gradivo o tej problematiki in slehernemu bo to dostopno. Jaz sem v tem svojem prispevku izbral le nekaj elementov, za katere sodim, da so v tem trenutku pomembni.

Franc Pipan

Skrbimo za naš kraj

Pogosto imenujemo Slovenijo "dežela na sončni strani Alp". Tudi naš kraj je na tej strani, žal pa večkrat kaže svojo senčno stran. Neurejeno okolje, povsod odvržen papir in drugi odpadki, pohojene gredice in zelenice, vse to kaže zelo neugodno sliko. Tu ne gre samo za turistični videz in privlačnost, čistočo in urejenost kraja; gre tudi za naše lepše počutje v njem.

Že nekaj let v Sloveniji poteka tekmovanje za naslov najbolj urejenega kraja. Ko se ponasamo z visoko stopnjo gospodarskega razvoja, ne bi smeli zanemariti tudi podobe naših krajev. Ker je to v dobro vseh nas in zato, da organizirano in več storimo za naš kraj. Turistično društvo

Zakon o podjetjih v življenju združenega dela

Medobčinska gospodarska zbornica Posavja je 4. aprila za gospodarstvenike iz posavskih občin organizirala posvet na temo Izvajanje gospodarske reforme in predlogi za njeno dograjevanje. Kot teoretični uvodničarji in poja-

stično društvo Krško vabi k stalni aktivnosti in poziva:

1. Vse delovne in druge organizacije naj v svojem okolju organizirajo akcije za odstranitev vse navlake, zlasti embalaže in odpadnega materiala. Redno naj čistijo in vzdržujejo tovarniška dvorišča in okolico poslovnih prostorov. Le nekaj okrasnih grmovnic, urejene gredice pa rože na oknih poslovnih stavb in v izložbah bodo delovno okolje napravile prijetno.

2. Hišni sveti in lastniki stanovanjskih hiš naj redno skrbijo za čistočo in urejenost okolja. Zlasti hišni sveti naj preprečujejo neurejeno in samovoljno odlaganje materiala, spreminjanje grecic in zelenic ter hišnih fasad v igrišča. Urejeni balkoni in okna, vrtovi in gredice bodo okras zgradbe in ponos družine.

3. Tudi šole naj več skrbi posvetijo vzgoji čuta odgovornosti mladega rodu za čisto in urejeno okolje. Z ustanovitvijo in delovanjem "zelenih straž" bi lahko veliko prispevale k varovanju okolja in njegovi urejenosti.

4. Apeliramo tudi na vse krajanje, da bodi skrb za čisto in urejeno okolje naša vsakodnevna naloga.

Zgledujemo se po urejenosti in snažnosti drugih krajev v Sloveniji, zato se res v s i vključimo v prizadevanja za lepši videz naših krajev. Ne bodimo mačeha naravi!

Nadejamo se vašega odziva in sodelovanja. Turistično društvo pa bo najbolj prizadevnim ob koncu leta podelilo posebna priznanja in pohvale.

Turistično društvo
Krško

snjevalci številnih vprašanj iz vrst povabljenih so na posvetu sodelovali Drago Mežnar, svetovalec IO GZ Slovenije (prvi z desne), Stane Pučko, podpredsednik GZS (drugi z desne) in Lojze Ude (četrta z desne) s Pravne fakultete v Ljubljani.

Delo z romskimi učenci je drugačno

Letos mineva 15 let, odkar smo v naši občini začeli tudi romske učence sistematično vključevati v vzgojno-izobraževalni proces. Poskusni model smo začeli na podružnični osnovni šoli v Velikem Podlogu, izvajali pa so ga tamkajšnji učitelji poleg svoje redne delovne obveznosti.

Osnovno vodilo je bilo, da s pomočjo vzgojno-izobraževalnega sistema pričnemo s socializacijo Romov. Spominjam se, da smo se že takrat zavedali dolgoročnosti tega dejanja in da nikakor nismo pričakovali ugodnih rezultatov že v nekaj letih. Ko gre za premike in zavesti ljudi, je potrebno generacijsko obdobje.

Kaj lahko ugotovimo po petnajstih letih dela z romskimi učenci? Kakšne rezultate lahko zabeležimo, kaj smo se pri tem sami naučili?

- Delo z njimi je predvsem specifično, zato tudi naporno, saj je potrebno pozabiti nekatere običajne navade in vzorce obnašanja.

- Velikega pomena je čim zgodnejše vključevanje otrok v predšolsko varstvo. Sredstva, naložena v ta namen, niso izgubljena. Prav letos v šoli v Leskovcu poteka to delo že deseto leto.

- Romske problematike ne morejo reševati le skupnost otroškega varstva, izobraževalna skupnost ter center za socialno delo. Delavniki širše družbene skupnosti morajo globalno pristopiti k socializaciji romskega življa.

In kako sedanja gospodarska stiska vpliva na izvajanje vzgojno-izobraževalnega programa Romov? Močno zmanjšana sredstva so narekovala, da smo zmanjšali kadrovske možnosti. To pomeni, da jim ne moremo več v taki meri kot doslej posvečati pozornosti, ki jo zahtevajo drugačni otroci. Neposredna posledica tega je opazen padec vzgojno-izobraževalnih rezultatov. Ker smo zmanjšali tudi sredstva za prevoze, se to zelo pozna tudi pri šolskem obisku, le-ta pa pomeni dodaten razlog za slabše napredovanje otrok.

Kako dalje?

- Nujno je potrebno zagotoviti kombi za prevoz vsaj predšolskih otrok že v tem letu.

- Zagotoviti je treba sredstva za strokovne delavce (socialnega delavca, medicinsko sestro, organizatorja dela), ki bi z odraslo romsko populacijo delali v njihovih naseljih.

Ivan Mirt

DO »KOSTAK« KRŠKO

**CENIK KOMUNALNIH
STORITEV****DO »KOSTAK« KRŠKO
OD 1. 4. 1989****VODARINA**Povprečna cena vodarine 2.980,- din/m³

A. Potrošniki, ki uporabljajo vodo iz vodovodov na črpalni sistem, plačujejo vodarino po naslednji tarifi:

1. gospodinjstva, DPO in društva	1.050,- din/m ³
2. OZD in zasebna obrt	4.200,- din/m ³

B. Potrošniki, ki uporabljajo iz vodovodov na gravitacijski sistem, plačujejo vodarino po naslednji tarifi:

1. gospodinjstva, DPO in društva	1.020,- din/m ³
2. OZD in zasebna obrt	4.030,- din/m ³

C. Gospodinjstva, ki nimajo vgrajenih vodomero, plačujejo vodarino v pavšalnem znesku po članu gospodinjstva mesečno:

1. gospodinjstva - črpalni sistem	10.500,- din/mes./os.
2. gospodinjstva - gravitacijski sistem	10.200,- din/mes./os.

Poleg tega plačujejo gospodinjstva, ki nimajo vodomero, po glavi živine (konji, govedo) mesečni pavšal v višini 5 m³ vodarine. Ostali potrošniki, ki nimajo vgrajenih vodomero, plačujejo povšalno vodarino po cenah:

- a) DO, DPO, društva in zasebni obrtniki - na zaposleno osebo 150 l/dan
 b) obrtniki, ki uporabljajo vodo v tehnološkem procesu (peki, slaščičarji) - 400 l/dan na zaposleno osebo
 c) gospodinjstva od zaposlene osebe - 600 l/dan

Za prekomerno porabo upravljalec vodovoda in potrošnik sklenejo posebne pogodbe.

KANALŠČINA

Kanalščina se zaračunava vsem uporabnikom kanalščine in tistim uporabnikom vodovoda, za katere je v planu SKIS občine Krško predvidena izgradnja kanalizacije v srednjeročnem obdobju 1986 - 1990.

Povprečna cena kanalščine 620,- din/m³

1. Cena kanalščine za gospodinjstva, DPO in društva	270,- din/m ³
2. Cena za OZD in zasebno obrt	860,- din/m ³
3. Gospodinjstva, ki nimajo vgrajenega vodomera, plačujejo kanalščino v pavšalnem znesku od 10 m ³ odvedene vode.	

ODVOZ SMETI

Storitve odvoza smeti, shranjevanja smeti in ostalih komunalnih odpadkov se zaračunavajo po stanovanjski in poslovni površini.

Povprečna cena odvoza smeti 340,- din/m³

1. Gospodinjstva, DPO in društva	230,- din/m ³
2. OZD in ostali	580,- din/m ³

Na podlagi odredbe izvršnega sveta SO Krško št. IS-38-6/88 z dne 15. 3. 1989 o določitvi najvišjih cen (Ur. list SRS št. 12/89) je ta cenik sprejel delavski svet DO Kostak Krško v razširjeni sestavi z delegati uporabnikov na svoji seji dne 14. 4. 1989. Cene se uporabljajo od 1. 4. 1989 dalje.

Direktor:
Roman Sotlar

»Šola zdravega življenja«

Občinski sindikalni svet Krško bo tudi letos organiziral zdravstveno rekreacijo v Nerezinah. Osnovne organizacije sindikata so že marca dobile obvestila o prevozu, programu rekreacije, cenah in načinu poravnave stroškov ter drugih podrobnostih. Na tem mestu vas želimo še enkrat opozoriti, da pohitite s prijavo, zlasti če bi se radi zdravstvene rekreacije udeležili v predsezoni; oba spomladanska termina sta namreč že skoraj povsem zasedena. Objavljamo tudi prijavnico - za vsak primer, če jih je v vaši osnovni organizaciji že zmanjkalo.

Občinski sindikalni svet Krško

Aktiv organizatorjev rekreacije

**PRIJAVNICA ZA UDELEŽBO NA ZDRAVSTVENI REKREACIJI
V NEREZINAH**Zap. Priimek in ime
št.Datum
rojstva

Naslov stanovanja

Zaposlen v

I.

Zdravstvene rekreacije se želim udeležiti v naslednjem terminu (ustreznega obkrožite):

od 13.5. do 27.5.1989

od 9.9. do 23.9.1989

od 27.5. do 13.6.1989

od 23.9. do 7.10.1989

V....., dne

Podpis:

Priporočilo in mnenje zdravnika:

Dr. Rudi Malavašič - sedemdesetletnik

Rodil se je 17. aprila 1919 v trgovski družini na Vrhniki. Po končani klasični gimnaziji se je leta 1939 vpisal na medicinsko fakulteto v Zagrebu, da bi uresničil svojo željo, postati zdravnik. Začetek druge svetovne vojne je za mnogo let odložil izpolnitev te želje. Fakultete doma so prenehale z delom, in kot mlad študent se je podal v tujino. V Innsbruck, da bi tam dokončal študij. Kot pripadniku slovenskih narodov pa so mu onemogočili vpis in tako se je ponovno vrnil domov.

Klic po svobodi, ki je bila odvzeta njemu in njegovemu narodu, ga je popeljal v NOB. Vanj se je vključil kot medicinec in je skrbel za zdravje partizanskih borcev. Leta vojne je preživel v kokrškem odredu in dočkal svobodo na Gosposvetskem polju, ki smo si ga z orožjem priborili, potem pa ga morali zapustiti.

Po oživitvi dela medicinskih fakultet v obnovljeni Jugoslaviji je leta 1954 končal medicinski študij v Ljubljani in se po končanem stažu v bolnišnici Brežice zaposlil na Senovem.

V tistem času je bilo delo na podeželju zelo težko. Po opravljenem delu v ambulanti je sledilo delo na terenu, prevozno sredstvo so bile lastne noge, kolo in kmečki voz. Teren je bil velik, saj je bilo potrebno pokrivati tudi del sosednje občine Šmarje pri Jelšah na nerazvitem Kozjanskem. Slabe komunikacije in nedostopnost prevoznih sredstev so narekovala odprtje bolnišničnega oddelka in porodnišnice na Senovem. S tem se je obseg dela zdravnika razširil. Bil je ambulantni zdravnik, bolnišnični zdravnik in porodničar. Razcvet premogovništva na Senovem je od njega zahteval, da je bil tudi obratni zdravnik, okoliš pa je potreboval tudi družinskega zdravnika.

Leta 1965 se je zdravstvena postaja preselila v prostore nekdanje občine in s tem so se pogoji dela izboljšali. Razvoj medicine in razvoj komunikacij sta povzročila, da so leta 1968 ukiniteli porodniški in bolniški oddelek. Od takrat je bil dr. Malavašič le še družinski zdravnik in je to tudi ostal.

V tem času je opravljal funkcijo vodje Zdravstvene postaje Senovo, en mandat je bil tudi direktor Zdravstvenega doma Krško.

Ohranjamo ga v spominu kot starosta našega zdravstvenega doma, ki je vse svoje delovno obdobje prebil pod Bohorjem in izgoreval v svojem delu. Oral je ledino povojnega zdravstva in je s svojim delom prispeval k današnjim stopnjam njegovega razvoja. Nam, ki smo delali z njim, bo ostal vzor zdravnika, ki ni nikoli bolniku - sočloveku rekel ne, ki je zmeraj zdravil, tolažil, dajal nasvete, mlajšim kolegom pa je bil v pomoč pri njihovem delu.

Ob njegovem visokem življenjskem jubileju mu iskreno čestitamo in želimo še veliko zadovoljnih let.

Sodelavci

Družinski zdravnik

Letos je na seminarju za zdravnike splošne medicine v Portorožu, ki je bil namenjen obravnavi nege onkološkega bolnika, predsednica sekcije prostovoljnih pomagalk iz Nove Gorice v svojem nastopu povedala približno naslednje: "Ne bi upravičila plačila stroškov potovanja iz Nove Gorice v Portorož (ki sem jih trpela sama), če vam, tukaj zbranim zdravnikom, ne bi povedala naslednjega: Ko sem bila mlada in zdrava, smo imeli družinskega zdravnika. Prihajal je k nam v času bolezni in nas zdravil. Leta so minevala in jaz sem zbolela. Takrat sem ugotovila, da so mi ga sedaj, ko sem bolna in ko ga najbolj potrebujem, vzeli." Pri tem je povedala še naslednjo ugotovitev: "Imela sem avto in sem ga peljala k mehaniku, za katerega sem ugotovila, da je bil moj ne preveč uspešen učenec; bila sem namreč prosvetna delavka. Rekel mi je, da če hočem imeti dober avto, naj postanem njegova stalna stranka in bo skrbel za moj avto. Zato se danes sprašujem, ali je moj avto več vreden, kot sem jaz. On naj bi imel svojega stalnega zdravnika, ki je meni vzeti. Danes imam svojega frizerja, krojača, nimam pa svojega zdravnika. Vrnite mi mojega zdravnika!"

Menim, da je povedano odraz krize v sodobni medicini. Dolga leta je medicina temeljila na delu posameznikov, ki so svoj čas obvladovali celotno snov takrat znane medicine. Razvoj te stroke in razvoj pričakovani posameznika sta povzročila, da je ta stoletni koncept začel razpadati. Količina znanja v medicinskih vedah je tako narasla, da jo je posameznik težko obvladal. Znan je rek: *Ars longa - vita brevis*; zato se je začela delitev dela v stroki. Razvijajoče se specializacije so postopoma jemale delo prejšnjemu družinskemu zdravniku, čedalje bolj se je izgubljala njegova vloga, tako da je v medicinski teoriji počasi prodiralo mnenje, da je družinski splošni zdravnik ostanek preteklosti, ki so ga lahko financirale samo nekatere dobro stoječe družine. Istočasno je tej medicini ljudski humor dal nekatere karakteristike.

Na vprašanje o njegovi specialnosti zdravnik - specialist za krvne celice odgovori, da je res specialist, a le za eno vejo belih krvničk, ostalih celic v krvi pa ne obvlada.

V razvoju medicine v vzhodnih deželah, kot sta ZSSR in ČSSR, so popolnoma ukiniteli hišnega zdravnika in delo so prevzeli kolektivni specialisti, ki so v primerjavi s tehničkim kadrom veliko slabše plačani. Ko je na svojem potovanju po Sovjetski zvezi zagrebški profesor Kesić vprašal domačine, zakaj ne plačujejo zdravnikov enako kot ostali tehniški kader, je dobil odgovor, da bi potem razpadel sistem zdravstvenega varstva.

Potreba po racionalizaciji zdravstva je privedla do sprememb v razvoju medicine, sprva v najbolj razvitih deželah Zahoda in Amerike. V teh deželah prihaja do renesanse splošne medicine: med študijem študentje poslušajo poseben kolegij splošne medicine.

Behterev: »Če bolniku po pogovoru z zdravnikom ni lažje, potem to ni zdravnik!«

Prenašanje izkustev iz industrializacije v medicino se ni obneslo. Uvajanje sodobnih strojev in robotike v industrijo je zvišalo proizvodnjo in zmanjšalo število potrebnih delavcev. V medicini se dogaja nasprotno: z uvajanjem sodobne tehnike se povečuje število preiskav in število ljudi, ki strežejo aparaturi, tako da je končni učinek podražitev in povečanje prepada med zdravnikom in bolnikom. Izgublja se prístni kontakt in do izraza prihaja rek Behtereva: "Če ni bolniku po pogovoru z zdravnikom lažje, potem to ni zdravnik."

Razvoj medicine v Jugoslaviji ni šel enako pot v vseh republikah in pokrajinah. Izkušnje v svetu so: razviti so razvijali večje število specializacij, kar jim je omogočal njihov tehnološki razvoj. Nerazviti izobražujejo več kadra, kot ga potrebujejo. Ti kadri težijo k specializacijam, da bi si na ta način lažje pridobili službo, tako da nezaposlenost na določen način sili v dodatno izobraževanje in lažji način pridobivanja službe. Znano je, da se specialist lažje zaposli v velikem mestu kot pa splošni zdravnik. Razlika je v tem, da so razviti prej dojeli, da njihovo zdravstvo zahteva več, kot so sposobni plačati, in so bile materialne možnosti vzrok za iskanje novih poti. Spoznanje, da je zdravljenje individualni proces, je po 60 letih narekovalo renesanso splošne medicine. Pri nas uvajamo specializacijo splošne medicine ter katedro za splošno medicino v Zagrebu.

Razlika v razvoju je tudi naslednja: V linijo splošnega zdravnika se v Sloveniji spuščajo še pediater, ginekolog, medicinec dela, pulmolog, šolski zdravnik. V ostalih republikah je še vedno osnovni nosilec zdravnik specialist splošne medicine, opazna pa je velika težnja, da se v prvo linijo prebije pediater, ginekolog in še kdo.

Problemi, pred katerimi se danes nahajamo, so pri nas tako materialni kakor tudi čustveni. Materialne hočemo reševati z različnimi reorganizacijami in ukrepi, čustvene pa s klicem našega bolnika: "Vrnite mi mojega zdravnika!" Vse to postavlja pred našo družbo in stroko nov izziv, ki se imenuje "oživljanje hišnega zdravnika".

Zdravnik splošne medicine - kdo je to?

Lewenhardt ga je leta 1974 definiral takole: Zdravnik splošne medicine je diplomirani zdravnik, ki po končanem študiju nudi osebnostno, primarno in kontinuirano zdravstveno varstvo posamezniku, družinam in skupnosti, za katero je odgovoren, ne glede na starost, spol ali bolezen. Edinstven je sistem naslednjih funkcij: Bolnike zdravi v ordinaciji, na domu, včasih na poliklinikah in v bolnišnici. Njegov osnovni cilj je postaviti zgodnjo

diagnozo. Zajema, združuje in preučuje telesne, duševne in socialne dinamike bolezni, kar se izraža v zdravstvenem stanju njegovih bolnikov. Napravil bo začetno odločitev v vsakem problemu, ki ga bo srečal kot zdravnik. Nudil bo kontinuirano zdravstveno varstvo bolnikom s kroničnimi, ponavljajočimi se ter neozdravljivimi boleznimi. Trajni stiki mu omogočajo, da zbira podatke, ki koristijo bolniku, da ustvarja ozračje zaupanja, kar lahko izrablja pri svojem delu. Pri varovanju zdravja sodeluje s kolegi in z drugimi strokovnjaki medicinskih in nemedicinskih strok. Ve, kdaj in kako bo ukrepal, da bo varoval zdravje, bodisi z zdravljenjem, preprečitvijo ali vzgojo. Zaveda se svoje strokovne odgovornosti do skupnosti, v kateri dela in živi."

Braun je leta 1980 v svoji knjigi Priročnik - učbenik za splošno medicino zapisal, da študent medicine v času študija poslušaja vse, česar zagotovo kot splošni zdravnik ne bo delal, da se medicinar uči za kliniko ter da se to naenkrat prekine in študenta razglasijo za splošnega zdravnika. Lahko bi dodal, da se marsičesa, kar bo delal, ne nauči.

Prof. dr. Kesic je leta 1983 zapisal: "Vsaka skupnost naj razvija takšno obliko zdravstvenega varstva, kakršna ustreza njenim potrebam, možnostim in željam (ki so velikokrat pretirane)."

Danes je postalo jasno, da je dobro izobražen zdravnik splošne medicine najekonomičnejša, najracionalnejša in najučinkovitejša oblika, ki vodi in ureja osnovno zdravstvo. Še več! V vseh razvitejših deželah postaja zdravnik splošne medicine spet hrbtenica vsega zdravstvenega varstva. Po Šturmovi raziskavi je bilo leta 1978 92 odst. nemških zavarovancev bolj zadovoljnih s svojim zdravnikom splošne medicine kot pa z bolnišničnim zdravnikom.

Svetovna zdravstvena organizacija je leta 1979 priporočila vsem visoko razvitim dežellam, naj smatrajo splošno medicino v povezavi s specialističnimi službami za najbolj idealno obliko zdravstvene oskrbe prebivalstva.

Model dela družinskega zdravnika

Zdravnik splošne medicine nudi kontinuirano zdravstveno varstvo posameznikom in družini ter skupnosti, za katero je odgovoren.

Krizno obdobje, v katerem se nahajamo, izkušnje razvitihi, ki v družinskem zdravniku vidijo najbolj učinkovito in najbolj racionalno obliko zdravstvenega varstva, kriza zaupanja v populaciji - vse to se nam kaže kot zahteva oziroma prošnja: Vrnite mi mojega zdravnika.

Danes je v delo hišnega zdravnika vključen cel tim, katerega vodja je zdravnik specialista splošne medicine ali zdravnik splošne medicine, njegova člana pa srednja medicinska sestra za pomoč v ambulanti in višja medicinska sestra kot patronažna sestra na terenu. Z uvedbo specializacije splošne medic-

Gostoljubne Loke

Milka Zupančič, čebelarka z ljubeznijo, pri svojih marljivih živalicah na Anovcu: "Varoo je najboljšje zatirati po naravni poti."

Prvošolci iz krške osemletke se vsako pomlad napotijo na Anovec in tam obišejejo Edija Zupančiča, ta pa jim z veseljem razkaže in razloži, kaj ima v svoji lovski sobi. Ob glavi divjega prašiča, na primer, je svojim letošnjim obiskovalcem povedal, da ta na pogled grozljiva zverina od vseh živali še najraje je črve. Ko so si pionirski nasitili svojo radovednost, so napolnili še svoje želodčke - z imenitnim domačim pecivom in s čajem, kar so zanje pripravile ljubeznive domačinke z Lok, kakor se v tem kraju tudi reče Anovcu.

ne je dana možnost, da zdravnik pri svojem delu uporablja dispanzersko metodo dela ter kot specialist suvereno obvlada svoje delovno področje enakopravno drugim specialnostim. Tako dobiva delo v splošni medicini novo vsebino.

Dispanzerska metoda dela je oblika aktivne zdravstvene zaščite, usmerjene v izboljševanje zdravstvenega varstva in boj zoper bolezni, vanjo pa so zajeti zdravi in bolni posamezniki, družine in celotno prebivalstvo, ki z določenim biotičnim, fizičnim in socialnim sistemom tvori eno celoto.

Da bi splošna medicina odgovorila na današnje potrebe, se mora reorganizirati in prevzeti celotno zdravstveno varstvo zaupane ji populacije. Z uvedbo dispanzerske metode dela v enote splošne medicine postanejo sedanje enote splošne medicine dispanzerji splošne medicine, ki za svoje delo potrebujejo celotno populacijo. Dispanzer zato:

1. kontinuirano spremlja in preučuje zdravstveno in socialno kondicijo zaupane mu populacije,
2. razvija dispanzersko metodo dela,
3. ukvarja se z raziskovalnim delom,
4. opravlja sistematske preglede ogroženih segmentov populacije,
5. planira in programira zdravstvene aktivnosti na svojem področju,
6. izobražuje zdravstvene delavce,
7. organizira zdravstveno vzgojo,
8. zbira in tolmači statistične pokazatelje o zdravju in boleznih.

Danes je družina razbita bodisi po letih bodisi po aktivnosti. Delijo si jo otroško varstvo, šolsko varstvo, medicina dela, ginekologi in na koncu geriatri. Nekaj let nazaj je na seminarju splošne medicine v Opatiji predavatelj začel predavanje z uvodom: POZDRAVLJAM VAS, KI ŠE EDINI GLEDATE CELEGA ČLOVEKA.

Sprašujemo se, kje bi tu bilo mesto hišnega zdravnika. S stališča sodobne medicinske vede je zdravnik splošne medicine integrator medicinskega dogajanja v družini. Specialist v bolnišnici pogosto odpravi bolnika z besedami: "To vam bo naprej razložil vaš zdravnik."

Družinski zdravnik je svetovalec družine tako v dobrih kakor v slabih časih, pomaga, svetuje, usmerja. Njegov odnos do ostalih specialistov, kot so otroški in šolski zdravnik, medicinec, ginekolog in drugi, je tak, da se vsi pojavljajo kot enakopravni sodelavci družinskega zdravnika. On je povezovalac dogajanja v družini in ostali specialisti njega obveščajo o svojih izvidih in opažanjih.

Družinski zdravnik vodi družinsko kartoteko, ki vsebuje podatke o vseh članih družine, o njihovem socialnem stanju. Družina je center dela družinskega zdravnika. Ostale službe niso njegova konkurenca, temveč dopolnilo tistega, o čemer govori dr. Braun v svojem učbeniku: "Študent poslušaj vse, češar pozneje ne bo delal", ali kot smo dodali - ne poslušaj tistega, kar bo delal.

Področje dela družinskega zdravnika je zaupana mu populacija, ki si jo lahko deli po terenu, tako da ima zaokrožen teren, ali po družinah, tako da si celotna družina izbere svojega družinskega zdravnika.

Njegov tim je bil že omenjen: poleg zdravnika sta v njem še srednja medicinska sestra in višja oziroma patronažna medicinska sestra. Zaželeno je, da se področje družinskega zdravnika in patronažne sestre pokriva, tako da je ona stalni član samo enega tima.

Njegovi sodelavci na terenu so člani družine, sosedje, fizioterapevt, socialni delavec, negovalka - ko jih bomo imeli, aktivisti Rdečega križa, komisije za socialno delo pri KS in veliko drugih.

Njegova skrb za družino se nadaljuje, ko člani družine odhajajo na zdravljenje v bolnišnico. Bolnišnični zdravnik obvešča družinskega zdravnika o poteku zdravljenja v bolnišnici, tako da se člani družine lahko odločajo, ko je potrebno dati različna soglasja za medicinske posege. Istočasno vedo, da jih skrbi njihovega družinskega zdravnika spremlja v času hospitalizacije. Pri neozdravljivi bolezni naj bi se družinski zdravnik zadnji umaknil od bolnika; svojemu bolniku naj bi na koncu njegove poti zatisnil oči.

Njegov delovni čas je v ordinaciji in na terenu. Pregled bolnika doma je veliko bolj ugoden, vrednosti preiskav so bolj realne, ker so dobljene v vsakodnevnem okolju, osvobodjene psihoze čakalnice in bolniške sobe. V razvitem svetu žene ponovno rojevajo doma, saj jim dom daje več kot brezčutna bolniška soba. Kronični bolniki se zdravijo doma, kar je zanje bolj ugodno, a za družbo cenejše - cenena ženska delovna sila.

Normativ za družinskega zdravnika je predlagan v Sloveniji: en zdravnik naj bi skrbel za 400 družin ali za okoli 1500 ljudi. Menim, da je danes za nas to samo ideal, ki ga bodo uresničili naši otroci. Naša želja je, da bi družinski zdravnik pokrival področje z 2500 ljudmi - enako kot patronažna sestra.

17. aprila se je začel teden prireditve ob 70. obletnici slovenske univerze. Kot uvod v slovesnosti je predsednik univerzitetnega sveta Ciril Zlobec pred palačo Univerze Edvarda

Kardelja v Ljubljani odkril doprsni kip dr. Mihajla Rostoharja (našega rojaka z Goleka), borca za slovensko univerzo. Kip je izdelal naš akademski kipar Vladimir Štoviček. (Foto: Janez Zrnec, DELO)

Seja

Kulturne skupnosti Krško

V torek, 25. aprila ob 12. uri bo v sejni sobi B skupščine občine Krško seja zbora uporabnikov in zbora izvajalcev Kulturne skupnosti Krško.

Udeleženci seje bodo med drugim obravnavali poročilo o opravljenih programih, realizacijo finančnega plana, poročilo o poslovanju v letu 1988. Odločali se bodo o sprejetju sklepa o zaključnem računu za leto 1988, programa dela in finančnega plana za leto 1989. Del seje bo namenjen tudi analizi kulturne dejavnosti v občini Krško.

Na seji bodo opravljene tudi volitve. Za predsednika skupščine je predlagan Mirko Avsenak in za podpredsednika Mato Zakonjšek. Drago Gradišek in Nada Cizl naj bi bila predesdnik in podpredsednik zbora izvajalcev. Ivan Mirt in Roman Jordan pa predsednik in podpredsednik zbora uporabnikov.

Slovesnosti v Kostanjevici

Prireditve v počastitev dneva OF in praznika dela so bile v Kostanjevici že v petek, 21. aprila, in združene s slovesnostmi ob dnevu Osnovne šole Jožeta Gorjupa.

V kostanjeviškem gradu so že dopoldne odprli 4. pionirski ex tempore na temo Kostanjeviški grad in Forma viva. Po nastopu tamburaškega orkestra OŠ Stopiče so popoldne odprli razstavo likovnih izdelkov tega dne in podelili priznanja najboljšim ustvarjalcem. V sporedu ob podelitvi so sodelovali tudi učenci glasbeniki s kostanjeviške šole in ritmična skupina iz OŠ Brestanica. Preostali del popoldneva je bil namenjen otroškemu živzavu.

Zaključek praznovanja je bila slovesna akademija v samostanski cerkvi kostanjeviškega gradu, ki jo je zaokrožil koncert Kostanjeviškega okteta ter učiteljev in študentov Glasbene šole Novo mesto.

NAŠ GLAS

NAŠ GLAS
SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE

NAŠ GLAS - SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE - Izdaja: INDOK center Krško - Naklada: 2500 izvodov - Odgovorni urednik: Ivan Kastelic - Uredništvo:

CKŽ 12, 68270 Krško, tel. (0608) 31-768 - Tisk: TCP »Djuro Salaj«, TOZD Papirkonfekcija Krško - Glasilo je oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov na podlagi mnenja Republiškega komiteja za informacije št. 421-1/72 z dne 5. marca 1980 - Za točnost podatkov in informacij, ki so objavljeni kot uradna obvestila ali pojasnila, odgovarjajo posamezne službe, organi oziroma strokovni delavci, ki so pod temi teksti podpisani!

Foto: Črt Čargo

Namesto voščila ob prazniku nam (tudi) naš mojster fotograf Črt Čargo podarja tole stran. Če ne bi bilo njega in Nika Kešeta iz TCP, tudi Naš glas ne bi bil vedno Naš glas. Ob svoji 10. obletnici to že moramo priznati.

